

NOVA DOBA

Liceljska knjižnica

Ljubljana

Stane letno 48 Din, mesečno 4 Din, za inozemstvo letno 120 Din.
— Oglasi za mm višine stolpca 40 p. Reklame med tekstom,
osmrtnice in zahvale 50 p. Posamezna številka stane 50 p.

Izhaja
vsak torek, četrtek in soboto.

Uredništvo Strossmayerjeva ul. št. 1, I. nadst. Telefon št. 53.
Upravništvo Strossmayerjeva ul. št. 1 pritličje. Telefon št. 65.
= Račun kr. poštnega čekovnega urada štev. 10.066. =

Luč iz vzhoda.

Naš narod na skrajni severni meji v Prekmurju je preteklo soboto, nedeljo in ponedeljek na petih javnih shodih demokratske stranke, na katerih je poročal narodni poslanec dr. V. Kukovec pokazal svojo voljo do življenja, ki pomenja silno važen preokret v naši domači slovenski politiki. Dočim smo dosedaj imeli priliko dan za dnevom, v slovenskih dnevnikih in manifestacijah čuti le zabavljanje zoper vse na čemur sloni moč našega naroda, videli smo na uspehih prekmurških shodov, da je to novo ozemlje, ki tvori skoro eno desetino vsega slovenskega prebivalstva sposobno življenjsko moč našega naroda znova povzdigniti in dati naši politiki morebiti popolnoma novo in pozitivno orientacijo. Razmere v teh krajih so glasna obtožba zoper Slov. narodne kroge, ki hočejo tako širokoustno reformirati državo, ki ja za to niso poklicani in ker imajo tudi za stvar malo razumevanja. Pokazalo se je namreč, da slov. pleme niti najmanj v zadnjih treh letih ni izpolnilo velike kulturne naloge, ki jo ima z ozirom na osvobodeno Prekmurje. Vsak narod, ki ima v sebi kaj časti, koncentrira vse svoje duševne sile za napredek onih krajev, ki jih je pred kratkim dobil, ali jih hoče še dobiti. Tak vzgled so nam n. p. Bolgari, ki so svojo politično moč koncentrirali zadnja desetletja na Macedonijo, ki bi naj pripadala bolgarski državi. Mi Slovenci smo si pač želeli Koroško in tudi Prekmurje. Ko smo ga pa dobili, skrbeli smo tako slabo za Prekmurje, da se smatra isto danes pri tamošnjem narodu kot neka od nas premagana in zavojevana pokrajina. V najzavrednejšem centru Prekmurja v Beltincih je na javnem shodu preteklo nedeljo govoril tamošnji govornik o Prekmurju, ki je od Jugoslovianov okupirano. Na vseh shodih omenjenih treh dni je ljudstvo izražalo svojo voljo, da se hoče v nove razmere oživeti, vendar je bilo iz vsega razvidno, da to storijo pod pritiskom sile in da še niso prišli do spoznanja, da jih bode i slovenska uprava obravnavala kot ostalim Slovincem enakovredne in da bode iz teh politično zaostalih krajev skusila napraviti novo žarišče bujnega narodnega življenja.

Na shodih v Beltincih in Dolnji Lendavi so bile od zbranega naroda predlagane in sprejete protestne reso-

lucije zoper ljubljansko izvozno društvo »Impex« in se je o postopanju dotičnih slovenskih eksploaterjev Prekmurja govorilo prilično z isto simpatijo kakor smo že čuli poročati o puntih južnoafrikanških črncev zoper Nemce. Vse splošna je bila tožba, da Slovenija samo izžema Prekmurje, kakor smo svoj čas čuli govoriti o slovenskih sekvestrih na Koroškem. Z eno besedo se lahko reče, da si nismo pridobili ljubezni in da je zagadeli to ljudstvo, ki je dobro in pošteno zavito še v globoko rezervo proti nam. Videli smo skoro večje nezaupanje proti Ljubljani nego proti Beogradu, kar naj bi bil glasni memento za one prepotentne Slovence, ki si domišljujejo, da bodo preobrazili Jugoslavijo pa še Slovenije ne znajo. Iz načrtov dr. Kukovca, ki je opisal na petih shodih kako hoče beograjska vlada dati ljudstvu samopravo, črpali so Prekmurci očitno novo zaupanje, da bodo dobili vsaj slobodo pomagati si z lastno močjo, če pomoč od višje kulturnih bratov noče priti. Z ogorčenjem so obsojali svojega klerikalnega poslanca Klekla, čegar klerikalni klub vodi te dni naravnost obstrukcijo zoper samouprave, ki jih naj dobi Prekmurje za sebe kot okraj in skupno s sosednimi okraji v organizaciji velike županije v Mariboru. Prekmurci so že pred našim osvobodjenjem tako samopravo ogerske države že imeli in so jo mnogo bolj vajeni nego ostali Slovenci ter se sedaj čudijo, kako morejo danes vodilni Slovenci biti zoper novo ureditev takih samouprav. Prekmurški narodnjaki poznajo odkritosrčno narodno delo svojega demokratskega poslanca dr. Kukovca že iz prejšnjega desetletja, ker je rojstni dom dr. Kukovca komaj par ur oddaljen od Prekmurja in so se narodni Prekmurci zmeraj živo zanimali za narodno-kulturno delo štajerskih Slovencev. Brez vsakega umetnega vplivanja so prekmurški obrtniki že pred mesecem dni poslali načelstvu demokratske stranke v Ljubljani zaupnico demokratski stranki in so izjavili, da prestopajo v to stranko.

Na shodih v Nuskovi in Križevcih, kjer se je zbralo v ponedeljek, kljub delavnemu dnevju, na tisoče prekmurškega protestantskega ljudstva, doživela je demokratska stranka kakor tudi njen načelnik dr. Kukovec prave ovacije, ki so prikipele do vrhunca, ko je dr. Kukovec izjavil, da naša vlada

hoče uveljaviti popolno versko strpnost in pričakuje v Prekmurju od protestantskih naših rojakov vzglednejše obnašanje proti državi, nego se vidi zadnje čase v katoliških krajih zaradi pogubnega vpliva katoliškega klerikalizma.

Najznačilnejši sklep, ki je sprejet na vsih shodih Prekmurja, je izjava, da hočejo vstopiti vsi narodni prekmurški voditelji v skupno organizacijo za mariborsko volilno okrožje. Dr. Kukovec je obljubil ustanovni občni zbor take organizacije sklicati že za cvetno nedeljo v Maribor.

Prof. dr. M. Murko:

Pomoč slovenskim dijakom v Pragi.

Ko sem napisal članek o obupni bedi slovenskega dijaštva v Pragi, sem bil prepričan, da ne kličem zastoj na pomoč. Z veseljem priznavam, da se je slovenska javnost hitro zglasila. Na Ptui, kjer se je od nekdanj mnogo storilo za podporo slovenskega dijaštva, in v Ljubljani, se je začela organizacija pomočne akcije. Posojilnica v Celju pa mi javlja 3. marca, da je načelništvo sklenilo prispevati za slovenske dijake v Pragi znesek po 30.000 Kf. Ako pojde tako dalje in se spomnijo svojih socialnih dolžnosti tudi banke, posebno one, ki danes pri dijaštvu mnogo zaslužijo, razni drugi zavodi in podjetja, se res lahko mnogo dobrega stori v večjih razmerah. Treba je samo smotrenega dela ter organizacije v domovini in v raznih visokoškolskih mestih. Za Prago lahko povem, da je dijaštvo organizirano po zadrugah (za Srbijo in Črnogoro, Vojvodino, Bosno in Hercegovino, Hrvatsko in Slavonijo, Dalmacijo, Slovenijo) in da slovenska dijaška zadruga v Pragi vzorno deluje, bodisi da zastopa dijaštvo pred pokrajinsko vlado in pred ministerstvom prosvete, bodisi da deli podpore vestno med svoje člane brez razlike strank. Priporočam tudi domovini, naj podpira vse dijaštvo; ako pa že ena ali druga stranka misli na svoj naraščaj, naj vedno skrbi za kontrolo. V Pragi je tudi zato baš zadruga, da ne bodo pojedinci dobivali podpore z raznih strani, kar nikomur ni na korist. Govorim po dolgoletnih izkušnjah v podpornih društvih na Dunaju in v Gradcu. Sicer pa kdo jamči danes, ko vre vse, strankam, da si odgojujejo zveste pristaše za desetletja? Ko sem imel kot predsednik dunajske

»Slovenije« včasih hude boje z njenimi radikalcji, sem jim večkrat pravil: Jaz bi vas rad poznal po desetih letih! In kaj bi se dalo danes o tem pripovedovati! Neki poprejšnji mogočnej je bojda dal odstraniti iz zapisnika dunajske »Slovenije« listo, da bi ne kričali o njegovi preteklosti. Neprijetno me tudi večkrat dirne, ako čitam, da je v podpor-nem društvu za celo univerzo v Zagrebu zmagala ta ali ona politična stranka. Po mojih mislih je to naravnost nesreča za pravi cilj takega društva, za dijaštvo in za stranko. Primer praškega dijaštva kaže, da je samo prišlo do podobnega prepričanja, in treba ga je tudi v tem podpirati!

Podpore pa je treba za sedaj in za prihodnost. Ljubljanski fondi so obljubili podpore »po svoji moči«, ali zdravstveni odsek jo more dati samo za marec, za januar in februar pa nima ničesar. Kdor nič nima, seveda tudi ne more ničesar dati. Ali dijaštvo je o tem zvedelo še le koncem februarja in ostane še vedno na mestu vprašanje, zakaj je ljubljanski zdravstveni odsek edini med vsemi pokrajinskimi zdravstvenimi odseki v tako žalostnem položaju in zakaj so si drugi odseki tudi v Ljubljani znali pomagati. In kje so dvanaestine? Iz vsega tega se vidi, da so slovenski medicinci v Pragi še danes največji reveži.

Tej bedi seveda ne more popolnoma odpomagati tudi hvalevredna pomočna akcija češke vlade, ki je pa še tudi v začetku in še ni znana v pravem obsegu.

Po pravici se dijaštvo toži, da iz Beograda prihajajo telegrami in naredbe, katerih nikdo ne razume, ker so tako nejasne ali pa se same pobijaio. Ao so poslednja brzojavna boročila resnična, bodo štipendije res izenačene, ali vpraša se spet kedaj in kako. Treba je, da se naredba tudi res izvede, kar ni težko, ker je dijaštvo organizirano v zadrugah, katere vodijo točno evidenco. Glavno je seveda, da so podpore stalne in v ed-naki višini. Skrb za vse to priporočamo našim poslancem, ki lahko storijo prave korake o pravem času. Ker pa poročilo javlja, da bodo štipendije dobivali res samo potrebni (kar je seveda prav) in odlični dijaki zadnjega študijskega leta, bo bržkone mnogo sedanjih podpirancev ostalo brez pomoči, kajti odličnjakov je malq in gotov nikdo ne bo pritrjeval, naj se samo ne podpira. —

ALPHONSE DAUDET:

Pripovedka o človeku, ki je imel zlate možgane.

Za gospo, ki je želela vesele pripovedke.
(Iz francoščine.)

Živel je človek, ki je imel zlate možgane, da gospa, možgane iz čistega zlata. Ko je zagledal ta svet, so bili zdravniki mnenja, da ta otrok ne bo živel, tako je bila njegova glava težka in velika. Vendar je živel in raste! le na soncu, kakor lepo oljčno drevo, le njegova velika glava mu je nagajala, bil je res usmiljenja vreden, ko se je neprestano pri hoji zadeval v razno pohištvo... Često je padel. Nekoč se je skotalil po stopnicah in udaril s čelom ob kamenit prag, da je zažvenketala glava kakor kovinasta palica. Mislili so, da se je ubil, ko so ga vzdignili, je imel samo majhno rano in dve ali tri kapljice zlata zlite v svetle lase. Tako so stariši doznali, da je imel otrok zlate možgane.

Stvar so prikriivali, ubozi maliček ni o tem nič vedel. Včasih je spraševal, zakaj ga ne pustijo več letati pred vrati z drugimi dečki.

»Te bodo ukradli, moj len zaklad!« mu je odgovorila mati...

Otrok se je zelo bal, da ne bi bil ukraden. Igral se je sam ter nič rekel, težko se je vlačil iz jedne sobe v drugo...

Ko je bil star osemnaest let, so mu stariši odkrili čudovit dar. Ker so ga tako dolgo vzgajali in preživljali, so zahtevali v povračilo nekoliko njegovega zlata. Mladenč se ni nič obotavljal, v tem trenutku — kako? na kak način? — ne pove pripovedka — je privlekel iz glave kos čistega zlata, kos tako velik, kakor oreh ter ga ponosno vrge! materi v naročje... Zaslepljen vsled bogastva, ki ga je nosil v glavi, nor od hrepenenja, pijan svoje mogočnosti, je zapustil očetovo hišo in zapravljaj svoj zaklad.

Kjerkoli je hodil, je nastopal kakor kralj in sejal zlato, ne da bi ga štel, rekli bi, da so njegovi možgani neizčrpni... Vendar so se izčrpali, njegove oči so začele ugašati, njegova lica upadati. Nekega lutra po nočni zabavi je ostal revež sam sredi ostankov pojedine in svečnikov, ki so jeli bledeti, tedaj se je zavedel praznoti, ki je vladala v nje-

govem zakladu. Čas je bilo, da preneha z zapravljanjem.

Začel je novo življenje. Živel je le od tega, kar si je pridelal z rokami, ne zaupen in boleč kakor skopuh, se je izogibal skušnjavam ter skušal pozabiti na usodepolno bogastvo, katerega se ni hotel več dotakniti... Nesreča je pa hotela, da mu je sredi samotne prijatelj, ki je poznal njegovo skrivnost.

Neke noči ga je zbudila iz trdega spanja bolečina na glavi, grozna bolečina, prestrašen se je dvignil in videl v lumini svetlobi prijatelja, ki je skrival nekaj v suknjo...

Zopet so mu odnesli nekaj možgan!... Čez nekaj časa se je pa človek z zlatimi možgani zaljubil, to pot je bilo zanj konec... Ljubil je iz vse svoje duše malo blondinko, ki ga je tudi ljubila, a je imela še rajše nakit, bela peresa in dragoceno obleko. V rokah te srčkane stvarice — napol ptič, napol punčka — so se zlate kroglice topile, da je bilo veselje. Imela je vsakovrstne želje, a ji ni znal reči ne. Iz strahu, da jo ne bi zalil, ji je skrival do zadnjega žalostno skrivnost njegovega bogastva.

»Midva sva zelo bogata?« je rekla.

Uboji človek je odgovoril.

»Da, seveda... zelo bogata!«

Smejal se je iz ljubezni do male ptičke, ki mu je po nedolžnem jedla možgane. Včasih se je zbal in se delal skopega, toda mala ženka je skakala okrog njega rekoč:

»Moj srček, ki si tako bogat, kupi mi kaj prav dragega...«

Kupil ji je res kaj dragega. To je trajalo dve leti. Nekega jutra je mlađa žena umrla, ne da bi se vedelo zakaj, kakor ptič... Zaklad se je bližal koncu, s tem kar mu ga je še ostalo, je napravil vdovec svoji ljubi raniki lep pogreb. Vse je bilo v zvončkih, kočije pregrnjene črno, konji s šopji na glavi v tančicati srebrne solzice, nič se mu ni zdelo prelepo. Kaj naj mu sedaj koristi njegovo zlato?... Da! ga bode cerkvi nosačem, za nesmrtno spomine, povsod ga bo že dal, ne da bi kupoval... Ko je odšel iz pokopanišča, mu ni ostalo skoro nič od teh čudovitih možgan, le kaka drobci ob straneh lobanje.

Videli so ga iti po ulicah upadlega obraza, roke naprej, se je zibal, kakor pijanec. Zvečer, ko so razsvetlili trgovine, je videl v velikem izložbenem oknu

O tem niti ne govorim, da srednješkolski odličnjaki niso vedno najboljši na visokih šolah in v življenju. Kam se naj obrnejo dijaki nižjih semestrov sredi šolskega leta, če se jim vzame zadnja pomoč? Brez sredstev jim je zaprta pot tudi v domača vseučilišna mesta.

Marsikaj pa lahko država za dijaštvo stori tudi tako, da mu ne podražuje po nepotrebnem življenja v tujini. Vizum za bivanje v Pragi velja samo za pol leta, za podaljšanje mora dijak plačati 140 Kč (t. j. okoli 840 Ki ali 210 dinarjev) razen tega pa mora plačati še tako za vizum, da sme potovati v svojo državo, ako ni študent. Študent pa danes med slovenskimi dijaki skoro sploh ni, ampak so sami podpiranci, ki deloma na mesec niti toliko ne dobivajo, da bi vizum plačali. Da se še vsa brezglavost bolje spozna, omeniam, da češka vlada vsakemu Jugoslavanu podaljša vizum zastoni. Kriv tega seveda ni konzulat, ampak naredbe njegovega načelnikštva.

G. ANTONU KOLENCU V SLOVO.

(Iz nagobnega govora g. dr. Kalana.)

Dragi prijatelji Tone!

Na Tvojem vrtu je vzkliko prvo zelenje, katero si tako ljubil in ki si se ga tako veselil. Spomladansko solnce se smehlja nad celjskim mestom. Ti pa ležiš med nami nem, Tvoje oči ne gledajo zelenja in se ne radujejo solca in napačila je ura poslednjega slovesa. Bolj kot bi mogle to izraziti besede, s katerimi se poslavljamo od Tebe, govorijo naša srca, ki so polna bolesti in žalosti. In lepši kot ti venči, s katerimi so okrasili Tvojo krsto, je venec, spleten iz ljubezni in hvaležnosti, ka Ti ga polagamó na premani grob.

Od tega groba se bomo vračali. Ti pa ostaneš tu. In vendar ne ostaneš, ampak boš med nami, ker ostane med nami delo Tvojega življenja, ostanejo spomeniki, ki bodo pričali o Tebi, o življenju, katerega zgodovina je tudi naša zgodovina.

Od onih planin, ki jih od tu tako lepo vidimo. Te vodi cesta Tvojega življenja preko celjskega mesta, na tale kraj v celjski okolici. Ni samo slučaj, da je Tvoje zadnje bivališče ravno tukaj, ampak globok pomen in globoka simbolika je v tem. V mestu, v katerem smo živeli in delali, smo bili tuji in v okolico smo se morali zateči, če smo hoteli javno govoriti o naših ciljih in naših ubih. Okolica je bila izhodišče vsega našega dela. Zato tudi danes, ko imamo lep raj, kamor polagamó k počitku Celiane, raje hodimo spat večno spanje semkaj, kjer spijo oni, kateri so v dobi ponižanja in čakanja z nami živeli, z nami delali in z nami trpeli.

Iz one dobe je že Tvoje delo. Ti nisi ljubil besed, ampak bil si mož na svojem mestu, ki je to mesto izpolnil. Iz skromnih začetkov si postal prvak slovenskega trgovstva v Celju in stal si vedno trdno in neomajno. Ustvaril si veliko zgradbo svojega delovanja na trdni temelji si postavil ne samo svojo, ampak tudi mnogih drugih eksistenco.

Nisi pa bil samo odličan trgovec in delavec v pomembnih gospodarskih or-

množico zvezdic in nakitja. Vse se je lesketalo v luči. Dolga časa je stal tam in gledal par čeveljčkov iz modrega satena, obrobjenih z labudjim puhom. »Ze vem, kdo se bo teh čeveljčkov razveselil,« je rekel smehljaje, ni se domislil, da je mala ženka umrla, vstopil je, da jih kupi.

Zadaj v trgovini je trgovka zaslišala močan krič, pritekla je, sesedla se skoraj strahu, ko je videla človeka, ki se je naslanjal na pisalno mizo in jo gledal z bebastim obrazom. V eni roki je držal modre čeveljčke, obrobjene z labudjim puhom, z drugo krvavo roko pa je ponujal drobce žlata, ki jih je imel za nohti.

Taka je, gospa pripovedka o človeku, ki je imel zlate možgane.

Kakor izgleda privedka fantastično, je resnična, od kraja do konca... Na tem svetu je mnogo revožev, ki so obsojeni živeti od njih lastnih možganov in plačujejo v čistem zlatu, z njihovim mozgom in substancjo najmenekostnejše potrebinske življenja. To je zanje vsak dan velika žalost in kadar so utrujeni in izmučeni morajo trpeti...

ganizacijah, bil si tudi iskren, zaveden narodnjak, ki nikdar, tudi v najtežjih časih ni klonil. In ko so se izpolnile one naše želje, o katerih smo včasih samo sanjali, ko smo iz Tvojega vinograda s solznimi očmi gledali na vlake, ki so vozili vojake na srbsko bojišče, tedaj si postal iskren državljan in si med prvimi, ki so ob osvobojenju hoteli med vrste onih delavcev, ki so gradili in zgradili prve temelje njenega obstanka. Tako si hodil pot našega naroda kot njegov zvesti sin, ko je bila še trnjeva in si obživel izpolnitev njegovih in svojih iskrenih želji ter svojega dela. Zato dragi prijatelj lahko srečno rečemo, da si dosegel svoj cilj, četudi si nas zapustil prerano.

Ob koncu svojega življenja pa si poleg spomenikov, ki so že pričali o Tvojem delu, postavil še nove, ki bodo pričali za večne čase o Tvojem blagem in zlatem srcu.

Ti, ki si iz skromnih začetkov svojega življenja in hojev svoje poznejše dobe in iz poslednjih dni boleznih in trpljenja vedel, kaj je beda, pomanjkanje, zapostavljanje in ponižanje, bolezen in trpljenje, si se spomnil najbolj revnih in najbolj bednih, naše zapuščene dece, naše mladine, ki trpi pomanjkanje, revežev in bolnikov in si omogočil, da boče mnogim od njih trpljenje v obili meri olajšanje, v kolikor je to omejenim človeškim silam mogoče.

Še lepši spomenik pa imaš v srcu onih, ki smo bili tako srečni, da smo bili Tvoji prijatelji, ki smo poznali Tvoje plemenito srce in Tvojo dušo, ki sta se mnogim drugim odkrila še le tedaj, ko si nas zapustil za vedno. Mi vemo, kako si znal ljubiti, biti iskren in požrtvovalen prijatelj tem, katere si ljubil, mi vemo, kaj smo s Teboj izgubili!

Zato pa obljubljamo mi, katerim si poveril izvedbo svojih želji in ukrepov, da bomo skrbeli za to, da naša mladina ne bo samo živela sadove Tvojega dela in naklonitev Tvojega srca, ampak da se bo tudi zavedala, da je najplemetejše veselje zadovoljnost nad storjeno dolžnostjo, da bo razumevala tudi notranji pomen Tvojih spomenikov in idejo, ki jih je zgradila: da bodo vedeli, da besede ne pomenijo ničesar, ampak da je vredno samo smoteno delo.

In tako, ljubi prijatelji, ostanejo med nami ne samo Tvoje ime in Tvoje delo, ampak tudi Tvoje misli. Ostane med nami hvaležnost, ki bo šla od rodu do rodu in s katero bodo poznejši rodovi blagosiljali Tvoje ime. In zato se smiemo tudi ob Tvojem grobu veseliti zelenja in solca, katerih Tvoje oči ne gledajo, katere pa si Ti velikim ustvaril.

Ti pa počivaj srečno naš ljubi prijatelj! V naših srcih boš živel dalje.

Z Bogom Tone, z Bogom!

B. P.:

Trgovsko pismo.

Vsled občutnega povišanja cen vsem produktom v zadnjih mesecih se je začelo vse obračati proti trgovcem, zlasti onim, ki se pečajo z nadrobno prodajo, to pa vsled tega, ker je ravno detajlist v direktnem stiku s konzumentom. Izdale so se ostre odredbe, trgovci je skoro pod policijskim nadzorom in vendar se cene vsled tega niso znižale niti za vinar. S takšnimi odredbami se pač konzumenta, ki mu teče vsled druginje voda v grlo trenutno potolaži, pomaga pa ne.

Konstatirati se mora, da celjske oblasti niso sledile Mariboru ali Ljubljani v pretiranih ali celo neopravičenih nastopih napram trgovcem, da niso delale nepotrebnega razbarjenja in da niso sigurno s tem konzumentom škodile. — Treba pa je nekatere stvari pojasniti, da se odstranijo nesporazumljenja. Iz katerih izvira to grda sumničenja napram trgovcu.

Trgovska kalkulacija bazira vsled vednih sprememb na cenah tujih in domačih tržišč. Ta tržna cena plus stroški in dobiček dajo dnevno prodajno ceno. Iz tega sledi, da ima eno in isto blago, ki leži v skladišču, danes nižjo, jutri višjo ceno, seveda tudi obratno, kakor pač se tržna cena dotičnega blaga ali dviga ali pada. To dviganje ali padanje je pri nas največ odvisno od boljših ali slabše naše valute.

Te prakse pa bi se smel trgovec poslužiti samo, kadar cena pada torej delati izgubo, ne pa tudi, kadar se cena

dviga in zaslužiti, da s tem izgubo pri padcu cen krije. Če se cene dvigajo, je naravno, da bodo enkrat za toliko tudi padle. To mora vedeti vsak trgovec, ki ni lahkomišljen. Pred vojno se je prodajalo po dnevnih cenah in je veljalo to kot pošteno in celo kot reklamo so trgovci vporabljali naznanilo, da prodajajo po dnevnih cenah. Kar je bilo prej pošteno, to je danes nepošteno. Trgovec naj prodaja po nakupni ceni plus stroški in dobiček, če cene rastejo, če iste padajo, po po dnevnih cenah, torej dvojnoro mera. To velja samo za trgovca, za druge ne. Evo primerov:

Kmet je požel pšenico, omlatil, spravil in izračunal, da jo lahko prodaja po 10 K in jo je tudi v jeseni tako prodajal. Danes zahteva 20 K, ker prodaja po dnevnih cenah. Se ga sme raditega zapreti? Ne!

Banka je kupila lire po 10 K, medtem je naša valuta padla in banka je zahtevala za liro 16 K, ker prodaja po dnevnih cenah. So jo radi tega kaznovali? Ne!

Trgovec je kupil 200 kg cikorije a 30 K brez stroškov in jo prodajal kg po 36 K. Naenkrat je tovarna podražila blago na 49 K. Trgovec je izračunal, da je dnevna prodajna cena sedaj 56 K in tako tudi prodajal, ker prodaja po dnevnih cenah. So ga kaznovali? Da, pa še prav občutno. Zakaj ne kmeta, zakaj ne banko, zakaj samo trgovca? Če bi prodajal cikorijo še naprej po 36 K, bi jo vso prodal še isti dan (morda bi jo celo tovarna za to ceno odkupila) in ne dobil bi toliko, da bi je lahko zopet kupil 200 kg. Manjkalo bi mu 3800 K. Koliko je zaslužil in kam bo prišel s takšnim trgovanjem, si lahko vsak sam izračuna.

Menda je torej vsakomur jasno, da prodaja blaga po »dnevnih cenah« ni navijanje cen ali celo oduševilo. Trgovec mora prodajati po dnevnih cenah, četudi se iste na občo nevolio občinstva žalibog dvigujejo. Naravno je, da mora prodajati po dnevnih cenah tudi, če iste padajo. Mora, da čimprej proda drago blago in nabavi cenejšega, ki ga bo lahko prodal za dobičkom. Ako bi posameznik tega ne hotel, ga prisilili v to konkurenca, ki je sedaj občutnejša, kot kdaj prej.

So slučaji, v katerih se lahko tudi trgovec pregreši, to so: nakopičenje blaga preko obsega svoje trgovine z namenom to blago v pričakovanju višjih cen drago prodati ali skrivanie gotovih vrst blaga, kateremu cena dnevno raste in ga ne dati konzumentu na zahtevo po dnevnih cenah. Tega pa zopet pameten trgovec ne dela, ker je kopičenje blaga v tej splošni nestalnosti prenevarno. To se je delalo med vojno, ko se je sigurno računalo, da ne bo tako hitro končala in če bo, tudi ne bodo z istim dnem napočili zlati predvojni časi. Kdo pa more danes z gotovostjo reči, kdaj bo vrhunec druginje. Morda je v teh dneh, morda pa še daleč, daleč...

Trgovstvo se je vsled neprestanega, največkrat neutemeljenega sumničenja in zabavljanja popolnoma odušilo javnemu delu, gotovo ne na korist celokupnosti. Trgovstvo je stan, kakor drugi stanovi, ima izvrške kot vsi drugi stanovi, ne gre pa sovražiti vsled teh celokupnega trgovstva. Javnost se mora poučiti in prepričati sem, da bo napočil čas, ko bo uživalo trgovstvo isti ugled, ki ga je uživalo do vojne. Neštetočkrat je čitati po časopisju na trgovstvo napade, katerim se na prvi pogled pozna, da jih je pisal človek, ki nima o trgovanju niti senčice pojma, ki pa tudi ni čutil potrebe, da bi se pred javnim napadom pri enem ali drugem trgovcu o stvari poučil. S takšnim ravnanjem se občinstvo, ki je itak že dovolj nezadovoljno, samo hujša, stvari pa ne koristi nič. Nam trgovcem pa bodi važna naloga, da vsako stranko, ki neutemeljeno zabavlja, primerno poučimo, slučaj temeljito razjasnimo in jo prepričamo, da je njeno stališče nepravdo. Na tem polju bo treba začeti delati in zabavljanja bo počasi konec.

Politične vesti.

Gospodarska konferenca Male antante in Poljske v Beogradu. V četrtek 9. tm. se je otvorila svečana seja gospodarske konferenca kraljevine SHS, Češkoslovaške, Rumunije in Poljske. Predsednik naše delegacije dr. Velizar Jankovič je očrtal težek finančni in go-

spodarski položaj nasledstvenih držav. Potrebno je, da se zastopniki teh držav sporazumejo za skupen nastop v gospodarskih vprašanjih na genovski konferenci, v ostalem pa zato, da ustvarijo skupno platformo in enoten program za gospodarsko bodočnost svojih držav. Formalno se je konferenca razdelila v tri sekcije: v finančno, katere predsednik je dr. Ciriacescu, v ekonomsko, katere predsednik je Dvoržacek in v prometno sekcijo s predsednikom Okenskijem, šefom poljske delegacije. Velika antanta se je ozirala na male v sredni Evropi nastale države, kakor na kolonije. Za presojo naših političnih in gospodarskih interesov so imeli pred očmi edino le svoje koristi. Ves ekonomski svet vidi v naši državi eno najsrečnejših gospodarskih tvorb in vendar so nam velesile pognale tako nizko dinar. Na Rumunskem so iste razmere, na Poljskem še večje krivice. Pri Češkoslovaški se pa poslužujejo druge taktike. Ker je industrijska država, so dvignili valute na višino, ki je hipoma zaprla vse meje za izvoz. Ustanovitev gospodarsko krepke četverozveze, za katero kompaktno stoji sredi Evrope 70 milijonov ljudi, znači ustvaritev velesile, ki bo tudi najboljšo jamstvo za ohranitev evropskega miru. Upamo, da se bodo kmažu pokazali sadovi pametnega sporazuma, ter da bodo narodi, katere zastopajo, v bodočnosti igrali vlogo, katera jim po pravici pripada. Plenarna zaključna seja je bila 12. t. m. ob 16. uri v dvorani Otircskega doma. Vse tri sekcije so predložile svoje elaborate. Predsednik konferenca dr. Velizar Jankovič je v zaključnem govoru naglašal, da je med vsemi sekcijami doseženo popolno soglasje. Mala antanta in Poljska nastopijo na Genovski konferenci kot ena državna celota, da tako varujejo interese svojih držav. Predsednik rumunske delegacije Ciriacescu se je v imenu vseh delegacij zahvalil za gostoljubje, izrekel zahvalo kraljevi vladi, tisku in meščanstvu. V slovo je priredil na čast delegatom Male antante in Poljske zunanji minister dr. Ninčić v Grand hotelu velik banket, ki se ga je udeležila celokupna vlada. Ministerski predsednik Pašić se je zahvalil delegacijam, Ciriacescu pa Pašiću.

Izjava dr. Vošnjaka o Mali antanti in Reki. Praški poslanik kraljevine SHS dr. Vošnjak je izjavil, da je postranska stvar, če imenujemo Mala antanto četverozvezo ali ne, glavno je, da je Poljsa priglasila priglasila pripadnost v interesni okoliš Male antante. Reka se ne more ocepiti od jugoslovanskega zaledja. Predaja mesta Italiji bi pomenila prekršitev rapalske pogodbe, v kar bi jugoslovanska vlada nikdar ne privolila.

Sestanek rumunskega parlamenta. Novi rumunski parlament se sestane 27. marca, ki bo zasedel okoli 10 dni. Vlada bo podala na prvi seji izjavo, da hoče živeti s sovjetsko vlado v dobrih odnosih. A predpogoj je priznanje aneksije od strani Rumunije.

Beneševovo potovanje v Rim. Koncem tega meseca pride v Rim češkoslovaški ministerski predsednik dr. Beneš.

Zanella se poda v Pariz. Zanella, bivši predsednik reške republike, odpotuje te dni v Pariz, kjer bo protestiral pri vrhovnem svetu proti atentatu fašistov na samostojno in neodvisno reško državo.

Konferenca baltičkih držav. 13. tm. je bila otvorenja konferenca baltičkih držav v Varšavi, ki ni naperjena proti Sovjetski Rusiji, s katero hočejo živeti baltičske države v dobrih odnosih.

Kritičen položaj na Kitajskem. Na Kitajskem se je bati vsak čas izbruha državljanske vojske med pristaši generala Šan-Co-Lija in Vu-Pey, Ouja.

Celjske novice.

IZ SEJE CELJSKEGA OBČINSKEGA ODBORA

dne 13. marca 1922.

Ob 18. uri otvori župan dr. Hrašovec redno odborovo seja obč. odbora ter se spominja, predno preide na dnevni red, v izbranih ter prirčnih besedah umrlega celjskega mecenca g. Antona Kolencu, Povdarja, da someščan Kolenc velikega ugleda ni užival samo v ožji domovini, saj je neumorno deloval v Celju okrog 30 let, ampak, da ga je vsled njegove podjetnosti poznala tudi širša domovina. Z izvanrednimi zmožnostmi in s svojo varčnostjo si je pridobil lepo

premoženje. Svoje zlato srce pa je odkril zlasti s svojo oporoko. Spomnil se je v tej pred vsem naše uboge mladine, mestnih revežev in celjske bolnice ter postavil s tem najlepši spomenik. V znak odkrite žalosti je bila izobešana na mestnem magistratu črna zastava. Občinski odbor pa je zaklical vrlemu možu: Slava njegovemu spominu!

Od zadnje seje sta izstopila iz obč. odbora Karl Vidic (JSDS) vsled zaposelnosti v svojem poklicu in Vekoslav Spindler (JDS) vsled preselitve v Maribor. Namesto prvega stopi v obč. odbor Jos. Deleja, namesto drugega dr. pravdnika namestnik dr. Martin Rus.

Zapisnik zadnje seje od dne 16. jan. 1922 se brez debate odobri.

Poročilo finančnega in gospodarskega odseka.

V finančnih zadevah poroča predsednik odseka dr. Božič:

Podpore se dovolijo: Podpornemu društvu jugoslov. akademičkov v Ljubljani 10.000 K in Prostovoljnemu gasilnemu društvu v Celju za leto 1922 10.000 K pod pogojem, da se takoj upelje slovenski poveljevalni jezik. Občina Celje pristopi kot redni član Slov. šolski Matiči ter si naroči mestni magistrat »Službene Novine«.

Prevoz mestnih revežev v hiralnico se odslej izvršuje brezplačno od mestnega oskrbnikstva.

Dram. društvu v Celju se odda Mestno gledališče še dalje v najem.

Obširna debata se razvije glede mestnih podjetij: elektrarne, plinarne, klavnice, vodovoda in pogrebnega zavoda. Konstatira se, da je bila večina teh podjetij pasivna, zlasti leta 1919 in 1920. Prejemki klavnice so se sicer v letu 1921 vsled izvoza živine povzdignili ter izkazuje bilanca prebitok, a treba je izvesti razne investicije. Isto je tudi z elektrarno, ki kriči po obnovah. Pogrebni zavod izkazuje precejšnji deficit in je treba vstvariti najmanj ravnotežje, da se inventar silno obrabi in bo morala občina nabaviti nove vozove.

Mestnemu vodovodu preti v najkrajšem času katastrofa, ako se ne izvedejo najpotrebnejša popravila. Ki pa imajo za posledico, da se vodarina zviša. Povišek in izpremembo tozadevnih predpisov priobčimo prihodnjic. Občinstvo bo moralo z vodo štediti. Odredbe glede tega se bodo izvajale z vso strogotostjo in konsekvenco.

Kolonija »Lastni dom« v Gaberju je glede pitne vode na najslabšem. Ker je v interesu mestne občine, da omeji razširjenje nalezljivih bolezni, ki prihajajo zlasti iz Gaberja, se sklene, da se dovoli napraviti za to kolonijo javni vodnjak z dotokom iz mestnega vodovoda pod fiksnimi pogoji, a samo v pitne in kuhinjske svrhe.

Mesto je prevzelo za dobo šestih mesecev v najem parno kopališče brata Batičev. Dvomesečno obratovanje izkazuje 56.000 K deficita. Občinstvo, ki je tako ostro zahtevalo otvoritev tega kopališča, sedaj izostaja, a mesto nosi velikansko breme. Ker se je konstatiralo, da večina izdatkov odpaše na kurjavo, se sklene, obratovanje kopališča na predlog podžupana Žabkarja in dr. Kalana omejiti na petek, soboto in nedeljo v tednu. V slučaju, da nastanejo tehnične ovire, naj jih županstvo odpravi s primerno izpremembo predloga.

V gospodarskih in stavbenih zadevah poroča referent podžupan Žabkar:

Pokrajinska uprava opozarja na ustanovitve obč. razsodišč v spornih in kazenskih zadevah. Občinski odbor se izreče proti temu, ker bi povzročila taka inštitucija samo povišanje izdatkov. Obč. odbor želi iz tehničnih razlogov tudi v bodoče neprekinjeno telefonsko službo.

Za tlakovanje cest se naroči pri kauptoseški družbi kamenja za 140.000 kron.

Izpraznjevanje greznice se poviša od voza od 25 na 40 K.

Mostova v Zrinjsko Frankopanski ulici v Benjamin Ipavčevi ulici sta v zelo slabem stanju. Prvi se popravi, drugi na novo postavi.

V Aleksandrovi vojašnici so potrebna nujna popravila. Nekatera dela so se že razpisala in so se tozadevne oferte posameznih ponudnikov pretrestale. Dela oddala, da se spravi poslopje v primerni stan, izkazuje proračun okrog 150.000 K izdatkov. Sklene se nadalje, da po izvršenih popravilih izroči poseb-

na komisija poslopije vojaški administraciji, ki bo za vsako nadaljno poškodbo sama odgovorna.

Cevi centralne kurjave v meščanski šoli so že obrabljene in se morajo izmenjati, kar obteži mesto zopet za 74.000 K.

Mizarskemu mojstru Vehovarju se proda, da si postavi tovarno, na Sp. Lanožu kos zemljišča, nadalje se obvesti Rudarski urad, da je mesto voljno prodati za rudarsko šolo bivši Studentenheim. Določi se tudi prodajna cena. Na javno dražbo pride mestna hiša v Zagradu, poleg strelišča. Vzklicna cena 93.000 K.

Ker je okrajno sodišče opustilo ječe v I. nadstropju magistratne hiše, se sklene, jih primerno preurediti v stanovanja.

G. Stermeckiju se dovoli prezidava hiše na Kralja Petra cesti v isti stavbni črti. Jadranska banka, ki postavi poleg Hotela Evrope trinadstropno hišo, gre za 77 cm od sedanje črte nazaj.

Dr. Božič predlaga, da se napravi pred magistratom trotoar iz cementa ter skuša isto doseči tudi pred Radakovičevo hišo, da dobi cela fronta primerno lice. Predlog se sprejme.

V obrtnih zadevah referira obč. odbornik Biziak:

Pri podeljevanju koncesij se izreče pri dveh prošnjah lokaina potreba, drugih prošenj se pa ne priporoča, ker je obč. odbor na stališču, da je mesto z različni potrebami in nepotrebnimi agenturami in nekvalificiranimi trgovskimi podjetniki že saturirano.

Tajna seja pravnega in perzonalnega odseka.

V perzonalnih zadevah referira predsednik prof. Mravljak.

Uradnim predstojnikom mestnega magistrata celjskega se imenuje g. Ivo Šubič, komisar pri celjskem okr. glavarstvu. Čin VIII. čin. razr. z naslovom nadkomisarja.

Odda se provizorno mesto uradnika v mestnem knjigovodstvu. Nadalje se uredi službeno razmerje nekaterih uradnikov, ozir. izvrši povišanje v višjo plačilno stopnjo služb. prejemkov. Iz mestne službe izstopita s I. majem stavbeni svetnik Wessely in pisarniška uradnica Križaj.

Uradnikom mestnega magistrata se povišajo osebne in družinske doklade v smislu zakona o povišanju drag. doklad za drž. uradništvu, po katerem je mesto Celje uvrščeno v 4. razred drag. doklad. Povišane doklade se izplačajo že 1. aprila, in sicer z veljavnostjo od 1. jan. 1922. (Povišanje draginskih doklad se je sklenilo v perz. odseku že meseca februarja, torej v času, ko vlada še ni kazala volje in imela kredita za povišanje doklad drž. uradništvu.)

V pravnih zadevah referira obč. odbornik dr. Kalan:

Predkupna pravica na parcelah poleg hotela »Union« se ne prizna niti bivšim članom društva »Deutsches Haus« niti Lenzovim naslednikom.

Olepševalnemu društvu se odda v porabo vrt za Grofijo in se reši neka tozadevna sporna točka.

Na dopis pokrajinske uprave za Slovenijo glede upostavitve popolne avtonomije, vztraja obč. odbor pri tem, da se mora ista vrniti v popolnem obsegu.

V domovinsko zvezo se sprejmejo: Alojzija Ravšl, Urša Uranc, Neža Basle in Eliza Gajšek, roj. Sagadin.

Ker je že 1 ura ponoči: se seja prekine in se bodo ostale točke obravnavale v prihodnji seji, ki se skljuje v enem tednu.

Ciril Metodove vžgalice. Družba sv. Cirila in Metoda je imela znatne dohodke od raznega blaga, ki se je prodajalo v njeno korist. Največ so donasale vžgalice, ki so bile vsepovsod vpeljane. Naenkrat so sedaj te vžgalice izginile in zastojnik stikate po trgovinah in tobakarnah za njimi. Sumiči se trgovce, da jih nočejo prodajati, ker dosežejo baje pri drugih vrstah večji dobiček, podtika se jim celo narodno mlachnost. Nasprotno izjavljajo trgovci, da tvrdka Perdan v Ljubljani, ki ima glavno zalogo družbinih vžgalic istih sploh nima, da si skoro dnevno v časopisju inserira in ponuja vžgalice ter s tem bega nepoučeno občinstvo. Če je dobava istih nemogoča, naj se to raje pojasni, kot pa dela reklamo za blago, ki ga ni. Vodstvo C. M. družbe pa pozivamo, da napravi s svojim založnikom red, če pa to ni mogoče,

naj odda zalogo drugi tvrdki, ki bo za dobavo redno skrbela. V slučaju, da so nastale neizogibne ovire (ki pa trajajo že tri mesece) naj to vodstvo družbe v časopisju razglasi, da ne bo neprijetnih incidentov po trgovinah in tobakarnah in da bomo vsaj vedeli, kje tiče vzroki.

Celjsko ljudsko vseučilišče. Dne 13. marca je predavala strok. učiteljica gđc. Ana Zupančič o armadi reševanja v Londonu. Kljub odmerjenemu času je bilo predavanje lepo zaokroženo ter povedano zanimivo in v zelo izbranih besedah. Dvorana je bila polna. Poslušalstvo je sledilo izvajanju z največjo pozornostjo. Prvič je za katedrom našega ljudskega vseučilišča nastopila žena in imela popolen uspeh. Njeno predavanje naj bi se ponatisnilo.

I. koncert orkestra »Celjskega godbenega društva« se pod vodstvom kapelnika g. Adolfa Huba vrši v soboto, 1. aprila v veliki dvorani hotela Union z bogatim in zanimivim programom. Koncert bo pri pogrnjenih mizah. Po koncertu prosta zabava in ples.

»Podporno društvo za uboge učence realne gimnazije v Celju« ima dne 23. t. m. svoj občini zbor ob 6. uri popoldne v zbornici realne gimnazije z običajnim sporedom. Odbor vabi vse člane, da se ga udeleže.

Obrtniški sestanek se vrši v četrtek 16. marca zvečer ob pol 8. uri v Sokolskem domu. Ob zadostni udeležbi predavanje.

Pevski krožek »Komsija« ima danes v četrtek sestanek v Gozdni restavraciji g. Confidentija.

Redni občni zbor trgovske zadruge »Sloga« v Celju se vrši v torek 28. marca in ne 29. marca kakor je bilo v zadnji številki pomotoma objavljeno.

Celjska kolonijalna družba »Union« je darovala namesto venca na krsto št. Ant. Kolenca 1000 K mest. ubožnemu skladi in 1000 K prostovolj. gas. društvu v Celju; obitelj Chiba je darovala namesto venca na krsto št. Franc Hecmanu 300 K mest. ubožnemu skladi; Ga. Sofija Laun glasovirsk. učiteljica je položila čisti dobiček tombole prirejane na obiteljskem večeru 11. II. t. l. v znesku 552 K pri mestni blaginji v prid mest. ubožnega sklada.

Pogrešani deček. Leskošek Bruno, sin Rudolfa, rojen 8. X. 1914, v Celju in v Celje pristojen, učenec II. razreda ljudske šole, v Celju na Ljubljanski cesti št. 8 pri starijih bivajoč. je izginil dne 25. februarja 1922 popoldan neznan kam. Vse dosedanje zasledovanje za imenovanim je ostalo do danes brez vsacega uspeha. Ni izključeno, da je bil fant od kakega brezvestneža odpeljan. Fant je izginil brez suknje in goloflav. Oblečen je bil v kratke črne hlače, črne nogavice, sivo volneno zimsko srajco, črne čevlje na zadrgo, ter bil predpasan s sivim čevljarskim predpasnikom. Ker se je slišalo, da je že več otrok iz Celja in okolice izginilo na nepojasnen način, se prosijo prizadete roditelje in občinstvo sploh, da te slučaje takoj naznaniho pri policijskem oddelku, Vrvarska ulica št. 1.

Prijavni urad išče radi dostave pismem: Josipa Švaiger, ki bi moral stanovati pri Vizoviškemu v Celju in Gino Hirscha, ki ima zveze z »Osječko trgovačko d. d. v Osijeku.«

Dnevna kronika.

Demokratska starešinska organizacija je zbrala do sedaj za naše akademike na Češkoslovaškem skupno svoto 51.150.— K Ta svota dokazuje, da naša javnost umeva položaj našega dijaštva v sedanjih razmerah in starešinska organizacija npa. da se bodo odzvali še drugi prijatelji naše akademične mladine, da ji bo mogoče, s svojo akcijo izdatno podpreti nadaljevanje študij v Cehoslovski vseh učiliških mestih.

Usposobljenostni izpit za obč. ljudske in za meščanske šole pred državno izpraševalno komisijo v Mariboru (na drž. moškem učiteljskišču) se prično dne 2. maja 1922. Prošnje naj se vpošlejo pravočasno potom okrajnih šolskih svetov, da bodo do 23. aprila t. l. v rokav izpraševalne komisije. Prošnja naj se piše na celo polo in naj bo kolekovana z 2 Din, vsaka priloga pa s 50 p.

Umrli so v Invalidskem domu v Rogiški Slatini sledeči vojni invalidi: Dne 6. tm. Jakob Rajsp iz Trnovske vasi okr. Ptuj, star 48 let. Dne 10 tm. Andrej Dolenc iz Črnega vrha nad Počovem

građcem, star 31 let in dne 12. tm. Lovrene Trstenjak iz Salovcev pri Ptuj, star 34 let. Bodi jim blag spomin!

Odlikovanje koroških dobrovoljcev. Ministrstvo vojne in mornarice je odlkovalo z raznimi kolajnami vse one dobrovoljce, ki so se v začetku našega osvobojenja borili na Koroškem proti avstrijski vojski, ki je imela namen odvzeti nam velik del Slovenije.

Nabava različnega materiala za izdelavo invalidskih protez. Državna protezna delavnica v Ljubljani želi nabaviti večje množine materiala. Interesenti se opozarjajo na tozadevni natečaj v Uradnem listu štev. 22 z dne 10. 3. 1922.

Obsojen Nazarenc. Pred vojaškim sodiščem v Sarajevu je bil v pondeljek obsojen vojak Božidar Milaković iz Vukovara zaradi zločina nepokorščine na dve leti ječe. Kot Nazarenc je odklonil prisego kralju in domovini ter ni hotel prevzeti puške.

Dragocenost vsake hiše je lekarnarja Fellerja prijetno dišeči »Elsafluid«, najboljše sredstvo za drgnjenje hrbta, rok, nog in celega telesa, kot kosmetikum za negovanje zob, zobnega mesa, ust, glave itd. Močnejši in boljši kakor francosko žganje. 3 dvojnate steklenice ali 1 specialna steklenica z zamotom in poštnino za 48 K pošilja: E. V. Feller, Stabica donja, Elsatrg št. 356, Hrvatsko. ce

Lastnica in izdajateljica:

Zvezna tiskarna v Celju.

Odgovorni urednik: Lic. Edvard Šimic.

Tiska: Zvezna tiskarna v Celju.

Frak - suknja,

nova, se po izredno nizki ceni proda. Naslov v upravnikstvu.

Stavbeni les

večjo množino, kupim: Trame ^{3/4} do ^{12/12} col 4 do 12 m, paralelne deske prima 13 do 15 mm 4 do 5 m, late ^{25/25} mm 1 do 5 m, ^{25/25} mm 2 do 4 m. — Ponudbe z navedbo cene in dimenzije na A. Pugelj, Celje, Zavodna št. 49.

Ivan Šutej, Celje
Mila Renz, Zagreb

ZAROČENA.

CELJE, 12. marca 1922.

Razglas.

Občina Okolica Celje razpisuje navoz gramoza

na občinski cesti iz Zavodne (od Jungerja) v Pečovnik. Reflektantje za to vožnjo naj stavijo pismene ali tudi ustmene ponudbe do nedelje 18. t. m. podpisane županstvu

Županstvo Okolica Celje,

dne 15. marca 1922.

Župan: Hrastnik s. t.

Moško kolo

dobroohranjeno, se proda v Razlagovi ulici št. 8. 279 1

Prva celjska žaga za žaganje drv z motornim obratom.

Naročila sprejema MIHA KUS, Glavni trg št. 5. Postrežba hitra! Lastnik motorja: FRANJO GAJŠEK,

Poštni ček.
rač. 10.598

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celju

Telefon
št. 75 in 76

Delniška glavnica 50.000.000 kron.

CENTRALA V LJUBLJANI

Rezervni fondi nad 50.000.000 kron.

Podružnice

v Brežicah, Gorici, Kranju, Mariboru, Ptuju, Sarajevu, Splitu in Trstu. 142 50-7

Sprejema vloge na knjižice in tekoči računi proti ugodnemu obrestovanju.

Kupuje in prodaja vse vrste vrednostnih papirjev, valut in dovoljuje vsakovrstne kredite.

Prodaja srečke državne razredne loterije.

Registrov. kreditna in stavbena zadruga z om. zav. v Celju
Prešernova ul. 15

»LASTNI DOM«

Sprejema hraniine vloge in jih obrestuje po 4 1/2% štiri in pol K od sto, proti odpovedi (5%) pet od sto.

Sprejmeta se takoj dva pridna

učenca

ki imata veselje do kleparske obrti pri
Josip Cilenšek,
kleparstvo v Laškem. 4-2

Proda se

242 3-3

po nizki ceni krasna moderna
oprava za spalnico
in jedilnico.

Naslov v upravi »Nove Dobe«

Dva vinska soda

dobro ohranjena, po 420 in 450 litrov, se prodasta. Naslov v upravi »Nove Dobe«.

Legitimacije za Dunajski velesejm

19. - 25. marca 1922.

se dobijo v pisarni »Javnega skladišča in prevozne družbe d. d. v Celju« ob Savinji (carinarna). 269 3-2

Kot vodja za večje podjetje se išče intel., energičen, zmožen in izprašan

tesarski mojster,

jug. državljan.
Ponudbe na:
Ljubljana, p.
predal 127.

500 kron nagrade

dobi dotični, ki preskrbi

prazno stanovanje za takoj,

obstoječe vsaj iz kuhinje in ene sobe. Najemnine plača mesečno 600 K, ako je na lepem prostoru, tudi 800 K. Z oddajalcem stanovanja se event. napravi pogodba ter diskretnost zajamčena. Ponudbe pod »Zakonska brez otrok« na upravništvu »Nove Dobe«. 277

Vabilo na redni občni zbor

trgovske zadruge „SLOGA“ v Celju
r. z. z o. p., kateri se vrši v torek dne 28. marca 1922 ob pol 9. uri dop. v dvorani gostilne Žumer v Celju na Glavnem trgu.

DNEVNI RED:

1. Poročilo o dosedanjem delovanju.
2. Čitanje zapisnika rednega občnega zbora z dne 19. V. 1921.
3. Poročilo revizorjev o rezultatu pregledovanja knjig in računov.
4. Poročilo načelstva o računskem zaključku za leto 1921 in nasvet glede uporabe čistega dobička.
5. Sklepi o odobritvi računskega zaključka in bilance za leto 1921 ter o razdelitvi čistega dobička.
6. Spremembe pravil v celem obsegu.
7. Volitev a) predsednika ter 15 članov načelstva, b) 6 članov nadzorstva.
8. Slučajnosti.

Celje, dne 12. marca 1922.

Trgovska zadruga „Sloga“ v Celju, reg. zadr. z o. por.
Karl Loibner, predsednik. Alojz Drogenik, član načelstva.Kot vodja za večje strojno mizarstvo se išče intel., energičen in zmožen
265 3-2

mizarški mojster

jug. državljan.
Ponudbe na:
Ljubljana, p.
predal 127.

ZAHVALA.

Vsem prijateljem in znancem našega nepozabnega gospoda

Antona Kolenca

ki so nas tolažili ob nenadomestljivi izgubi in spremili pokojnika k večnemu miru izrekamo srčno zahvalo.

Posebno se zahvaljujemo blag. g. dr. Karol Triller-ju, podpredsedniku Ljubljanske kreditne banke, g. Ivo Jelačinu, predsedniku gremija trgovcev v Ljubljani, gg. I. Šarabonu, Al. Lilleg-u in ravnatelju Krofti iz Ljubljane, g. dvor. svetniku dr. Kotniku, prve-mu drž. pravdniku Dominicu, g. vlad. svet. dr. Žužek-u, g. polk. Tosiću, celjskemu županu g. dr. Hrašovcu, brežiškemu županu g. dr. Zdolšek-u zastopstvu akademske omladine iz Ljubljane, zastopnikom organizacij JDS, deputaciji zdrav. odseka, ravnateljstvom in deputacijam šol, osobito onim, ki so prišli od zunaj, zastopnikom trgovstva iz Celja in iz dalnje ter bližnje okolice in zastopstvom različnih društev.

G. dr. Kalan-u se srčno zahvaljujemo za iskreni nagrobni govor, isto juristu g. Mejak-u in g. Kokič-u.

Iskrena zahvala gg. pevcem »Celjskega pevskega društva«, vsem darovalcem vencev ter spominskih naklonitev društvom, vsem znanim in neznanim udeležencem pogreba.

Da je na zadnji poti naš nepozabni spremljan od toliko prijateljev, nam je bila resnična tolažba.

Žalujoči ostali.